

Motion till riksdagen 2009/10:N20

av Tomas Eneroth m.fl. (s)
med anledning av skr. 2009/10:221

Strategiskt tillväxtarbete för regional konkurrenskraft, entreprenörskap och sysselsättning

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om den regionalekonomiska betydelsen av forsknings- och utbildningsresurser samt behovet av att öka interaktionen mellan högskolan och den omgivande arbetsmarknaden.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om betydelsen av ökade investeringar i transportinfrastrukturen för en positiv regional utveckling.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av en nationell strategi för att tillvarata storstadsregionernas möjligheter.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att använda de EU-program som är kopplade till regional utveckling på ett mer effektivt sätt.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om de negativa regionalpolitiska effekterna av de ideologiskt motiverade privatiseringarna och avregleringarna av grundläggande samhällsfunktioner.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om statens och den kommunalekonomiska utjämnings betydelse för att upprätthålla en likvärdig välfärdsnivå i alla delar av landet.
7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om betydelsen av en väl fungerande bostadsmarknad.
8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om åtgärder för ökat företagande och entreprenörskap i hela landet.

Fel! Okänt namn på

Motivering

I skrivelsen anger regeringen inriktningen på den regionala tillväxtpolitiken. Den nationella strategin, vars inriktning fastställs i skrivelsen, pekas ut som det styrande dokumentet. Den nationella strategin kretsar kring fem mycket övergripande ”prioriteringar”: innovation och förnyelse, kompetensförsörjning, ökat arbetskraftsutbud, tillgänglighet samt strategiskt gränsöverskridande samarbete. Regeringen menar emellertid att det finns behov av att fördjupa och vidareutveckla en rad områden inom de angivna prioriteringarna, bl.a. tillväxtpotential i klimat- och energiområdet, tjänsteinnovationer samt sektorsöverskridande samverkan mellan regional-, utbildnings- och arbetsmarknadspolitiken.

Regeringen menar att det vid sidan om prioriteringarna i den nationella strategin finns tre horisontella områden – demografiska utmaningar, internationalisering samt hållbarhetsdimensionen – som ska genomsyra de olika insatserna för regional utveckling. Man identifierar även ett behov att tydligare involvera de statliga myndigheterna i arbetet med regionala utvecklingsfrågor. Vidare poängteras vikten av regionalt ledarskap och en förbättrad samordning mellan de olika planer och strategier för regional utveckling som i dag arbetas fram i parallella spår. Slutligen menar regeringen att insatserna inom ramen för EU:s strukturfonder i större utsträckning bör baseras på lärdomar från tidigare strukturfondsperioder.

Vi delar i allt väsentligt regeringens beskrivning av de svenska regionernas stora framtidsutmaningar. Vi har inte heller någon egentlig avvikande uppfattning när det gäller den nationella strategins prioriteringar eller de behov som regeringen identifierat vad gäller områden inom ramen för dessa prioriteringar där politiken behöver utvecklas. Ej heller opponerar vi oss mot slutsatsen att en positiv regional utveckling är starkt beroende av tydligt regionalt ledarskap eller att de regionala utvecklingsprogrammen tydligare bör harmoniseras med andra regionala planer och strategier. Vi delar också regeringens uppfattning att arbetet med att utforma insatserna inom ramen för EU:s strukturfonder tydligare bör grundas på erfarenheter från tidigare strukturfondsperioder.

Vad vi däremot starkt vänder oss mot är den uppenbara avsaknaden av operativa åtgärder för att nå målen för den regionala tillväxtpolitiken. Vi konstaterar också att denna skrivelse inte på något sätt är representativ för den politik som regeringen fört under mandatperioden.

Våren 2009 lade regeringen fram skrivelsen ”En strategi för att stärka utvecklingskraften i Sveriges landsbygder”. Detta i allt väsentligt intetsägande dokument, präglad av ett extremt snävt geografiskt perspektiv, var det enda regeringen presterade på regionalpolitikens område under de första tre åren vid makten. Detta menar vi tydliggör regeringens prioritering. Regionalpolitikens operationsområde har under den gångna mandatperioden i allt väsentligt definierats som gles- och landsbygd.

Vi socialdemokrater vill göra den regionala utvecklingspolitiken till en central fråga där konsekvenserna för den regionala utvecklingen blir en stän-

digt närvarande aspekt i utformningen av strategiska politiska beslut. Detta förutsätter i sin tur en väl fungerande samordning mellan olika politikområden och mellan olika politiska nivåer. Den nationella nivån måste aktivt samverka med regioner och kommuner för att skapa bästa möjliga utvecklingsmöjligheter.

Vi socialdemokrater accepterar inte att regionalpolitiken reduceras till en lågambitiös politik för gles- och landsbygd. En kraftfull regionalpolitik måste anta utmaningen att formulera övergripande tillväxt- och utvecklingsstrategier för hela landet. En landsända kan inte ses isolerat från en annan. Företag, naturresurser och arbetskraft återfinns i alla delar av landet och de är sinsemellan sammanlänkande i ett komplext system av produktion och transporter som knyter Sverige samman. För oss socialdemokrater är det oerhört angeläget att solidariteten mellan Sveriges regioner vidmakthålls. Vår solidariskt uppbyggda välfärd, där det kommunala skatteutjämningsystemet spelar en viktig roll, bidrar ytterligare till att stärka de ekonomiska banden mellan olika delar av landet. En fortsatt kommunalekonomisk utjämning är därför ett nödvändigt verktyg för att vi ska kunna fortsätta att garantera en likvärdig kvalitet i välfärdstjänsterna oavsett var i landet man bor.

Det starka ömsesidiga beroendet mellan Sveriges olika landsändar innebär att regionalpolitiken måste söka lösningar på såväl de snabbväxande storstädernas problem som de svåra välfärdsutmaningar som väntar många mindre regioner som tampas med kraftigt minskande befolkning, hög strukturell arbetslöshet och skev åldersstruktur. En annan grundläggande slutsats är att varannan svensk faktiskt återfinns varken i storstaden eller i genuin gles- och landsbygd. Halva befolkningen lever i det som alltför länge varit regionalpolitikens blinda fläck: de medelstora regionerna. Här återfinns sannolikt både framtida tillväxtregioner och regioner som, utan en kraftfull politik, på sikt kan få problem att hantera ett snabbt tilltagande internationellt konkurrenstryck.

Under den gångna mandatperioden har vi genomfört en omprövning av vår tidigare förda regionalpolitik grundad på en förnyad analys av vad som driver regional utveckling och hur den globaliserade ekonomin kan komma att rita om den tillväxtpolitiska kartan. Vår övergripande regionalpolitiska målsättning ligger dock fast: Vår utgångspunkt är *alltjämt* att den ekonomiska tillväxten är summan av tillväxten i landets alla delar och att de statliga insatserna måste vara inriktade på att regionerna ska få möjlighet att växa och utvecklas efter sina särskilda förutsättningar. Den regionala utvecklingspolitiken ska bidra till att skapa en hållbar tillväxt i hela landet, med väl fungerande och hållbara lokala arbetsmarknadsregioner och en god servicenivå i alla delar av landet.

Den regionala utvecklingspolitiken är summan av en rad politikområden. I den här motionen presenterar vi ett urval av de nu mest aktuella åtgärder som vi anser krävs för att rusta de svenska regionerna för de enorma utmaningar som väntar under det kommande halvsekle:

Fel! Okänt namn

Utbildning och forskning

Genom en målmedveten politisk satsning från oss socialdemokrater finns det i dag universitet och högskolor som fungerar som ett kraftcentrum för utvecklingen i varje enskilt län. Forskningen visar att tillgången till högre utbildning tillsammans med den lokala arbetsmarknadens storlek i betydande utsträckning bestämmer den långsiktiga ekonomiska utvecklingen i en region.

Vi vill fortsätta utbyggnaden av den högre utbildningen. Vårt mål är att hälften av varje årskull ska ha påbörjat eftergymnasiala studier innan de fyller 25 år. Under åren 2011 och 2012 vill vi se brett program med 40 000 respektive 30 000 nya utbildnings- och praktikplatser, varav 5 000 på universitet och högskolor. Vi vill även skjuta till medel för att öka kvaliteten i den högre utbildningen, totalt 600 miljoner kronor extra under 2011 och 2012.

Flera högskolor har nu en stark och fristående forskningsverksamhet som bedrivs inom avgränsade områden och i nära samverkan med det regionala näringslivet. Denna positiva utveckling kan nu vara på väg att brytas. I regeringens forskningsproposition uttrycks en tydlig ambition att koncentrera forskningen till ett fåtal etablerade lärosäten. Vi vänder oss mot detta och menar att det ur flera synpunkter är klokt att bedriva forskning där det också bedrivs grundutbildning. Det stärker utbildningskvaliteten och ökar möjligheten till företagsnära forskning.

Vi ser en tendens till att de statliga investeringarna haft en för stor koncentration till grundforskning och inomvetenskaplig forskning. Därför menar vi att en större satsning på tvärdisciplinär, behovsanpassad och tillämpad forskning sannolikt skulle öka kommersialiseringen kraftigt. Vi vill se en rad åtgärder i denna riktning, bl.a. vill vi tillföra 100 miljoner kronor per år till programmet Forska och väx för att underlätta företagsnära forskning och utveckling. I denna satsning ska särskilt tjänstesektorns behov uppmärksammas.

Transportinfrastruktur

På en arbetsmarknad där förändringar och omstruktureringar sker allt snabbare krävs goda förutsättningar att arbeta på andra platser än i anslutning till hemmet. Förbättrade möjligheter till arbetspendling är av avgörande betydelse för att skapa större och mer slagkraftiga lokala arbetsmarknader. Den stora satsning på infrastrukturen som Socialdemokraterna inledde i regeringsställning måste därför fortsätta.

I det rödgröna samarbetet är vi överens om att göra en historisk satsning på järnväg och kollektivtrafik. Jämfört med regeringens förslag till åtgärdsplan vill vi öka investeringarna i järnväg och kollektivtrafik med 101 miljarder kronor fram till år 2021. Med den regionala delfinansieringen av kollektivtrafiksatsningar och vissa järnvägsobjekt tillkommer ytterligare omkring 20 miljarder kronor.

Genom en rad större strategiska investeringar, bl.a. Sveriges första höghastighetsbanor, föreslår vi en mycket kraftigt modernisering och kapacitetsök-

ning av järnvägssystemet. Vi vill även genomföra tidigareläggningar av ett antal mycket angelägna större projekt. Vidare vill vi höja de generella anslagen för järnvägen så att samtliga projekt och trafikverkens s.k. +15-procentsnivå kan genomföras. Det är prioriterade åtgärder som ger större kapacitet och höjda hastigheter i många olika delar av landet.

Genom statlig delfinansiering av urban kollektivtrafik och cykelåtgärder vill vi skapa möjligheter till smidiga och klimatsmarta transporter i våra större städer. För detta ändamål avsätts totalt 9 miljarder kronor under planperioden. Därutöver vill vi göra en särskild satsning om 10 miljarder kronor på kollektivtrafiken i Stockholmsregionen. Vi avsätter även en särskild pott på 9 miljarder kronor för satsningar utanför de största regionerna med fokus på jobb, klimat och kollektivtrafik.

Den ökade satsning på järnväg och kollektivtrafik som vi vill göra innebär ingen minskning av den ram för underhåll och nyinvesteringar på väg som regeringen föreslagit. Vi inser att bilen, inte minst i kombination med andra transportslag, under överskådlig tid kommer att vara en viktig del i människors vardag, i synnerhet i mer glest befolkade delar av landet

Storstadsutveckling

I hela världen fortsätter urbaniseringen. Sedan vändpunkten kom år 2007 är städernas invånarantal större än landsbygdens. Sverige är inget undantag. De senaste tio åren har urbaniseringen i Sverige varit dramatisk. Våra storstäder kommer att fortsätta växa, med människor från andra svenska regioner och från andra länder. Det är bra. Sverige behöver en större befolkning, mer arbetskraft och storstäder som växer och skapar tillväxt.

Storstadsregionerna har en avgörande betydelse för Sveriges ekonomiska utveckling. Under perioden 1997–2006 svarade de tillsammans för 60 % av Sveriges BNP-tillväxt och för en lika stor andel av sysselsättningstillväxten. Omställningen mot ett mer kunskapsintensivt näringsliv synes stärka storstädernas roll i den nationella ekonomin ytterligare. Väl fungerande storstadsregioner är mot den bakgrunden avgörande för Sveriges framtida konkurrenskraft. Vi ska ta till vara förutsättningarna för konkurrenskraftiga kunskapskluster för globala marknader, och potentialen i den kunskapsintensiva tjänstesektorn och de kreativa näringarna i storstäderna.

Globalisering tycks alltså i någon mening gå hand i hand med urbanisering. Men bilden är långt ifrån entydig. Ökad global efterfrågan på bl.a. mineral har inneburit en påtaglig positiv förändring för ett antal mindre regioner med stora naturtillgångar, och det finns all anledning att tro att detta inte är något tillfälligt uppsving utan att det faktiskt handlar om en förändring i de grundläggande förutsättningarna för tillväxt och utveckling i dessa regioner.

Storstädernas stora styrka är mångfalden och den ekonomiska dynamiken. Här lever människor med väldigt olika bakgrund tillsammans. Valfriheten är stor – på arbetsmarknaden, i möjligheter till utbildning, välfärd, socialt liv och kultur. Vi vill utveckla den valfriheten, men också slå vakt om människors trygghet i storstaden. Storstädernas svåraste utmaning är den ökande ekono-

Fel! Okänt namn på

miska segregationen. Även i storstäderna finns områden där såväl den samhälleliga som den kommersiella servicen är mycket bristfällig. Tilltagande boendesegregation och en alltmer ojämlig tillgång till välfärden måste därför brytas. Välfärds- och familjepolitiken måste passa människor i en storstad som håller öppet dygnet runt. Bostadsmarknaden måste vara rörlig och erbjuda en rad olika alternativa boendeformer. Bostadsbristen ska byggas bort. Slitna bostadsområden ska byggas om. Infrastrukturen i städerna ska byggas ut och bättre knyta ihop stadsdelar och bostadsområden.

Befolkningstäthet skapar miljöproblem, men framför allt unika möjligheter att bygga ett hållbart samhälle som vi måste ta till vara. I storstaden är det möjligt att ersätta bilåkande med kollektivtrafik, att effektivt återvinna sopor och att sprida hållbar fjärrvärme till de flesta hushåll.

För att storstadsregionernas fulla tillväxtpotential ska frigöras och bli till nytta för hela landet krävs ett samlat nationellt grepp. Vi vill att den nationella nivån, tillsammans med storstadsregionernas företrädare, utformar en strategi för att utveckla storstädernas möjligheter. Integration, kamp mot brottslighet samt bostads-, infrastruktur- och utbildningsfrågor måste få särskilt utrymme i en sådan strategi.

EU-programmen

I Europeiska unionens strukturfondsprogram, i Sveriges landsbygdsprogram och i Europeiska socialfonden finns betydande resurser tillgängliga för olika insatser med bäring mot regional utveckling och tillväxt. Strukturfonderna liksom landsbygdsprogrammet syftar i första hand till att skapa förändringar på företagsnivå och regional nivå, medan insatserna inom ramen för Socialfonden är inriktade mot att stärka individens ställning på arbetsmarknaden.

Det har gjorts ett flertal utvärderingar av de insatser som gjorts inom ramen för EU-programmen. Ett gemensamt problem för dessa utvärderingar har varit att det är svårt att isolera programmets effekter från andra makroekonomiska faktorer som påverkar den regionala utvecklingen. Den samlade slutsatsen är ändå att programmen i viss mån tycks skapa kortsiktiga positiva sysselsättningseffekter. Det finns dock inga belägg för att insatserna skulle påverka den långsiktiga tillväxten i regioner och företag, vilket är bekymrande.¹

Vi menar att Sverige måste få bättre utväxling av de resurser som kanaliseras via EU-programmen. Det behövs ett tydligare fokus på hållbar ekonomisk tillväxt i den meningen att kortsiktiga resultat också ska leda till långsik-

¹ Se Bachtler J. & Wren C., *The Evaluation of EU Cohesion Policy: Research Questions and Policy Challenges*, Regional Studies 40(2): 143-53. EU-kommissionen (2008), *Ex Post Evaluation of Cohesion Policy Programmes 2000 – 2006 financed by the European Regional Development Fund in Objective 1 and 2 Regions – Sweden*, ITPS (2004), *Effektutvärdering av de geografiska målprogrammen inom EU:s strukturfonder*, A2004:009 samt ITPS (2007), *Effektutvärdering av det regionala utvecklingsbidraget*, A2007:016.

tiga effekter. De projekt som bedrivs inom ramen för programmen måste i större utsträckning än i dag syfta till att varaktigt påverka de grundläggande förutsättningarna för tillväxt, dvs. insatserna bör i större utsträckning ha karaktären av investeringar.

Det är i längden orimligt att EU-medel med samma ändamål fördelas av ett flertal olika kanaler och enligt olika kriterier. Vi vill därför se över hur ESF-rådets, Tillväxtverkets och Jordbruksverkets arbete med regional konkurrenskraft, entreprenörskap och sysselsättning kan effektiviseras. Vägledande för översynen ska vara att kraftsamla de befintliga medlen och minska de administrativa kostnaderna genom ökad samordning.

Grundläggande samhällsfunktioner

Det sköljer en privatiserings- och avregleringsvåg över Sverige. Den ena grundläggande samhällsfunktionen efter den andra läggs i händerna på en nyckfull marknad. Järnvägstrafiken, bilprovningen och apoteken är redan ute på marknaden, och nu står kollektivtrafiken, körkortsproven och posten på tur.

Den moderatledda regeringen har avregleringar som standardmetod att åstadkomma effektivitet inom olika sektorer. Den grundläggande tanken är lika enkel som bristfällig: Avreglering ger alltid upphov till ökad konkurrens, vilket leder till lägre priser och ökat utbud.

Men marknader är betydligt mer komplexa än så. Huruvida en avreglering leder till önskvärt resultat beror på hur marknaden är konstruerad. Avreglerar man en marknad som präglas av betydande stordriftsfördelar och systemeffekter (t.ex. tågtrafikmarknaden) är det mycket mer troligt att man får den motsatta effekten, dvs. kraftigt ökade priser och minskat utbud. Någon sådan nyanserad bild av avregleringar vill dock de borgerliga inte kännas vid, utan de tycks mena att metoden har absoluta fördelar som gäller i alla lägen.

Detta ger intrycket att de borgerliga partierna drivs av ideologiska snarare än rationella överväganden när de fattar sina beslut. Det är en extrem ståndpunkt som har sin närmaste motsvarighet i Margaret Thatchers privatiseringshysteri i 1980-talets Storbritannien.

Vi är vidare mycket kritiska till att de många avregleringar och privatiseringar som regeringen genomfört under mandatperioden inte föregåtts av en seriös analys av konsekvenserna för de boende i gles- och landsbygd. Tillgängligheten till grundläggande samhällsfunktioner måste värnas, oavsett var i landet man bor. Tunga remissinstanser som Statskontoret och Motormännen har t.ex. pekat på den uppenbara risken att avregleringen av bilprovningen kommer att leda till ökade priser och lägre stationstäthet utanför de större städerna. Det är naturligtvis helt oacceptabelt att pris och tillgänglighet avseende en obligatorisk tjänst som bilprovning ska styras av geografiska faktorer.

Fel! Okänt namn

Den kommunalekonomiska utjämningen

Den åldrande befolkningen kommer att ställa kommuner och landsting inför svåra framtida utmaningar. Den regionala variationen i befolkningens åldersmässiga sammansättning är dock betydande. Det innebär att kostnadsökningarna inom kommun- och landstingssektorn, liksom möjligheten att inom regionen finansiera dessa, kommer att se mycket olika beroende på regiontyp. För vissa mindre regioner med mycket skev demografi kommer välfärdsfrågorna förmodligen att vara den helt dominerande frågan under de närmaste tjugo åren. Även i regioner med hög tillväxt och förhållandevis ung befolkning kommer välfärdens finansiering att vara en av de största framtidsutmaningarna, trots relativt sett mer gynnsamma förutsättningar.

I OECD:s Territorial Review om Sverige framhålls att effekterna av den demografiska utvecklingen måste motverkas genom starkare länkar mellan städer och landsbygd. Vi delar denna uppfattning. Det är oerhört angeläget att solidariteten mellan Sveriges regioner vidmakthålls. En fortsatt kommunalekonomisk utjämning, eller andra regionala omfördelningar av skattekraft, är nödvändig för att vi ska kunna garantera en någorlunda likvärdig kvalitet i välfärdstjänsterna oavsett var i landet man råkar bo.

Kvaliteten i välfärdstjänsterna ställs på hårda prov även i det korta, akuta perspektivet. Den ekonomiska krisen har grävt stora hål i landstingens och kommunernas budgetar. Vi menar att det behövs ett större och mer långsiktigt statligt tillskott till kommunsektorn än vad regeringen föreslagit. Vi vill därför tillföra 7 miljarder kronor till kommunerna under år 2011 och 5 miljarder kronor år 2012.

En väl fungerande bostadsmarknad

Bostadsmarknaden är av avgörande betydelse för regionernas utveckling. En väl fungerande bostadsmarknad är central för en god rörlighet på arbetsmarknaden.

Trösklarna in på bostadsmarknaden måste sänkas. Det gäller i synnerhet i storstadsregionerna och på universitetsorterna men även på mindre orter med en snabb tillväxt i besöksnäringen. Här spelar hyresrätten en viktig roll. Det måste bli lättare att byta bostadsort utan att tvingas in på marknaden för ägda bostäder. För att nå dithän behöver bostadsbyggandet öka från dagens osedvanligt låga nivåer. De befolkningsprognoser och bedömningar av reallöneökningar som vi har tillgång till indikerar att nyproduktionen bör fördubblas relativt dagens nivåer.

Generella bostadssubventioner av det slag som tidigare använts bedöms emellertid inte som det mest effektiva instrumentet. Vi förordar därför mer riktade insatser. Vi vill utforma ett statligt stöd för att stimulera ökat bostadsbyggande med inriktning mot hyresrätter till rimliga hyror och kostnader samt miljövänlig teknik. Under 2011 och 2012 vill vi anslå 500 respektive 900 miljoner konor för detta ändamål. Under perioden vill vi utreda och utvärdera hur en mer långsiktig stödform kan se ut. När ett långsiktigt system är

på plats, senast 2013, ska det statliga stödet till bostadsbyggande öka ytterligare.

Stora delar av de områden som byggdes under de s.k. miljonprogramsåren är i behov av upprustning, och det gäller inte bara husen utan områdena i sin helhet. Denna centrala utmaning för bostadspolitiken framöver innebär också en strategisk möjlighet till utveckling och förnyelse – en möjlighet som nu måste tas till vara. Vi vill rusta upp det befintliga bostadsbeståndet i miljonprogramsområdena. Vi vill att staten tillsammans med näringslivet och kommunsektorn tar ett gemensamt ansvar och genomför en miljardinvestering för att utveckla miljonprogrammen.

Företagande och entreprenörskap

Nästan alla nya jobb växer fram i små och medelstora företag. Mot den bakgrunden är det närmast obegripligt att regeringen inledde den här mandatperioden med att höja arbetsgivaravgiften för de minsta företagen.

För oss är insatser för att tillvarata småföretagens förmåga att anställa och växa ett prioriterat område. Vi vill därför göra en nedsättning av arbetsgivaravgifterna med 2 miljarder kronor 2011 och med 6 miljarder kronor 2012. Denna särskilda nedsättning gynnar framför allt mindre företag. Det betyder en totalt sänkt kostnad med 50 000 kr per år för ett litet företag med två till tre anställda. Vi vill också sänka kostnaderna för att anställa unga arbetslösa. Vi vill också se över företagens sjuklönekostnader.

En god riskkapitalförsörjning är central för att ta till vara på goda idéer och skapa förutsättningar för innovativa företag att växa och att anställa. Samtidigt har företagens möjligheter att få tillgång till kapital allvarligt försämrats. Vi vill införa ett riskkapitalavdrag och skapa en ny marknadskompletterande riskkapitalfond på 5 miljarder kronor. Fonden ska särskilt stärka innovativa små och medelstora industri- och tjänsteföretags tillgång till kapital.

Besöksnäringen tillhör de mest expansiva branscherna i Sverige. För att ta till vara den stora tillväxtpotential som finns i näringen behövs offensiva investeringar. Vi vill att Sverige ska ligga i framkant. Vi vill att staten, i samarbete med kommuner, föreningar och företag, ska ta ett ökat ansvar för att locka besökare till Sverige, och vi avsätter därför 50 miljoner kronor per år för detta ändamål. Under år 2011 vill vi ta initiativ till branschsamtal med besöksnäringen för att åstadkomma ett gemensamt strategiprogram för att stärka branschen. Vidare vill vi skapa ett särskilt utbildningsprogram för besöksnäringen inom ramen för våra utbildningssatsningar och bilda ett särskilt bolag, Event Sweden, för att samla och professionalisera arbetet med stora evenemang.

Fel! Okänt namn på

Stockholm den 18 juni 2010

Tomas Eneroth (s)

Carina Adolfsson Elgestam (s)

Eva-Lena Jansson (s)

Börje Vestlund (s)

Krister Örnfjäder (s)

Alf Eriksson (s)

Renée Jeryd (s)

Karin Åström (s)